

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Dato: 18. november 2005

EHO/ J.nr. 649-575

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 1. november 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 17 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 17:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 23. oktober 2005 fra Annalise Christensen om genoptræning af hjerneskadede børn, jf. alm.del - 45.”

Svar:

Annalise Christensen opfordrer i sin henvendelse Folketingets Socialudvalg til at sørge for, at hjemmetrænede børn bliver tildelt et obligatorisk tilbud om fuld støtte til træningen af deres barn med hjerneskade i hjemmet. Hun mener, at der ville være ført et fuldgyldigt bevis for Doman metodens berettigelse til fuld støtte, hvis evalueringen af forsøgsordningen for forældre, der træner et hjerneskadet barn, havde indeholdt punktet ”opnået resultat/effekt af træningsmetoden”.

Hvad angår mine bevæggrunde for at forlænge forsøgsordningen, kan jeg henvise til svar på SOU alm. del - spørgsmål nr. 16 (vedlagt), hvor jeg også gør opmærksom på, at en eventuel permanent støtteordning til træning (bl.a. efter Doman metoden) ikke er nogen garanti for, at alle familier, der ønsker at træne deres barn i hjemmet, kan få støtte. Som følge af kommunernes selvstyre kan kommunen selv bestemme, hvilke træningsmetoder der skal indgå i kommunens tilbud.

Det har aldrig været hensigten med evalueringen af forsøgsordningen, at den skulle kunne give et svar på effekten af træningen efter Doman metoden på barnets funktioner. Det ville have krævet et helt anderledes forskningsmæssigt koncept. Evalueringen har haft til formål at belyse, hvilket udbytte børnene, forældrene og kommunerne har haft af forsøgsordningen, og hvordan de oplever barnets udvikling. Når jeg tidligere har udtalt, at evalueringen

ikke giver et klart svar på udbyttet af træningsmetoderne, refererer jeg til, at 89 % af forældrene mener, at barnets udvikling skyldes træningen, mens kun 33 % af de kommunale medarbejdere mener, at udviklingen skyldes træningen.

Det fremgår af Annalise Christensens henvendelse, at hun har en opfattelse af, at der er anvendt 20 mio. kr. på evalueringen. Jeg vil lige korrigere denne opfattelse, idet jeg tror, at Annalise Christensen tænker på de 20 mio. kr., der blev afsat af satspuljen for 2002 til forbedring af de offentlige tilbud til børn med hjerneskade. Disse midler er bl.a. anvendt til iværksættelse af 16 udviklingsprojekter i kommuner og amter med henblik på forbedring af de lokale tilbud.

Eva Kjer Hansen

/Birgitte Lundblad

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 15. november 2005

EHO/ J.nr. 222-1673

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 1. november 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 16 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 16:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. oktober 2005 fra Anette Nissen Knudsen om genoptræning af hjerneskadede børn, jf. alm. del - 44.”

Svar:

Annette Nissen Knudsen opfordrer i sin henvendelse Folketingets Socialudvalg til at sørge for, at forældre til hjerneskadede børn får tilbudt en fuld støtte til træningen af deres barn i hjemmet. I den sammenhæng henviser hun til forsøgsordningen for forældre, der træner et barn med hjerneskade i hjemmet og i den forbindelse til en forskelsbehandling af borgerne. Hun undrer sig desuden over, at forsøgsordningen fortsætter frem for en permanent støtteordning, når evalueringen af den viser, at familierne og børnene trives med genoptræningen i hjemmet.

Det er rigtigt, at evalueringen af forsøgsordningen fra april 2005 bl.a. viser, at hovedparten af forældrene mener, at familiens trivsel er forbedret i forbindelse med hjemmetræningen. Evalueringen giver imidlertid ikke et videnskabeligt svar på, hvilken effekt træningen har haft på det hjerneskadede barn, men dette har heller ikke været hensigten med evalueringen.

I Norge er der på de norske myndigheders initiativ igangsat en videnskabelig undersøgelse af Doman metoden, som jeg er interesseret i at følge, førend vi afgør, om Doman træningen skal være en del af det offentlige tilbud. Socialministeriet er ved at undersøge muligheden for dansk involvering i det norske forskningsprojekt.

Dette er grunden til, at jeg forlænger perioden for forsøgsordningen i yderligere tre år.

Hvad angår henvisningen til forskelsbehandling af borgerne, er det således, at kommunen ikke er forpligtet til at etablere en forsøgsordning. Da det er op til kommunen at beslutte, om den vil etablere en forsøgsordning, og hvordan den skal tilrettelægges, er der ikke en ret for borgeren til at indgå i en forsøgsordning. Ankestyrelsen har truffet en afgørelse om dette i januar 2005 (SM C-7-05).

En eventuel permanent støtteordning er dog ingen garanti for, at alle familier, der ønsker at træne deres barn i hjemmet, kan få støtte. Som følge af kommunernes selvstyre kan kommunen selv bestemme, hvilke træningsmetoder der skal indgå i kommunens tilbud. En kommune kan ikke pålægges at støtte forældre, der ønsker at træne deres barn efter en bestemt metode.

Eva Kjer Hansen

/Birgitte Lundblad